03/05/2023

Ο αφελής και άκακος Μοναχός που ταλαιπωρούσε τους συνασκητές αδελφούς του

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

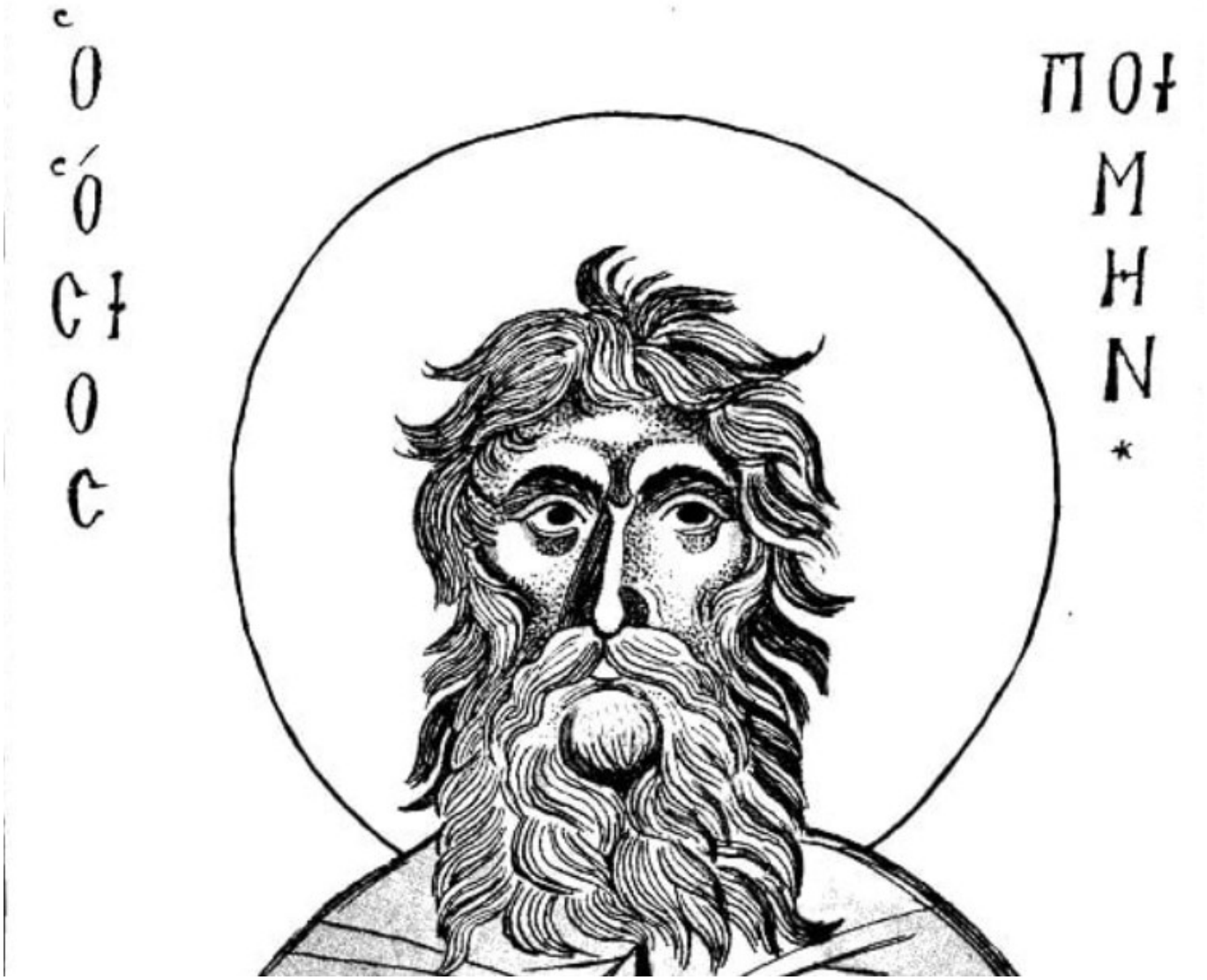

- (Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

Ο **όσιος Ποιμήν** ασκήτευε μαζί με τους τέσσερις αδελφούς του στην Αιγυπτιακή έρημο.

Ο Παΐσιος, ο νεώτερος αδελφός, δεν είχε ακόμη κατορθώσει να διορθώση τις αδυναμίες του κι εστενοχωρούσε με τις αταξίες του τους άλλους.

– Αυτός ο μικρός δεν μας αφήνει σε ησυχία, είπε μια μέρα στενοχωρημένος στον μεγαλύτερο αδελφό του ο Αββάς Ποιμήν. Έλα να φύγωμε από το μέρος αυτό, να

ηρεμήση ο λογισμός μας.

Επήραν το δρόμο κι έψαχναν να βρουν τόπο κατάλληλο για να μείνουν.

Ο Παΐσιος όμως κατάλαβε πως τ' αδέλφια του τον άφησαν κι' έφυγαν κι εβγήκε να τους γυρεύη.

Ο Αββάς Ποιμήν τον είδε από μακριά να έρχεται και είπε στον Αββά Ανούβ, τον μεγαλύτερο·
– Ας περιμένωμε τον Αδελφό που κοπιάζει να μας φθάση.

Τέλος επλησίασε έκεινος και τους παραπονέθηκε·
– Πού πηγαίνετε και με αφήνετε μόνο;
– Φεύγομε να βρούμε ησυχία. Εσύ διαρκώς μας θλίβεις με τις απερισκεψίες σου, του είπε ο Αββάς Ποιμήν.
– Ναι, ναι, πάμε όλοι μαζί όπου θέλετε, είπε με αφέλεια ο νέος.

Βλέποντας την ακακία του ο Αββάς Ποιμήν, είπε στον μεγάλο του αδελφό
– Ας γυρίσωμε πίσω, Ανούβ. Νομίζω πως άθελά του ατακτεί ο νεαρός αυτός ή ο Θεός επιτρέπει έτσι για να ιδή την υπομονή μας.

Επέστρεψαν λοιπόν στο κελλί τους και έζησαν όλοι μαζί μέχρι τέλους.

(Απόσπασμα από το βιβλίο της Μοναχής †Θεοδώρας Χαμπάκη, «Γεροντικόν, Σταλαγματιές από την πατερική σοφία», έκδοση Ορθοδόξου Χριστιανικής Αδελφότητας «Λυδία» Θεσσαλονίκη)

Αββάς Ποιμήν. Σχέδιο Ράλλη Κοψίδη από τον Μεγάλο Συναξαριστή της Εκκλησίας

(Πηγή: pemptousia.gr)